

п е р е ць

ПІДГОТУВАТИ
ДО ЗИМИ

НЕПЕРЕДБАЧЕНИЙ ЗАХОДАМИ ВИПАДОК

Подекуди ще й досі планують заходи, пішуть інструкції замість конкретної, ділової підготовки до зими.

ЯК СНІГ НА ГОЛОВУ

Чи можуть бути які-небудь сумніви в тому, що коли імперіалісти роз'яжуть третю світову війну, то ця війна буде могилою вже не для окремих капіталістичних держав, а для всього світового капіталізму.

(З доповіді Г. М. Маленкова про 32-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції).

Мал. Бор. ЄФИМОВА.

По дорозі туди, де Макар телят не пас.

Надішло повідомлення про те, що західно-берлінський муніципалітет добився перших серйозних успіхів по впровадженню в німецький побут

американського способу життя: 25 процентів населення західного Берліна — безробітні.

Американські газети повідомляють про великий успіх гастролей прем'єра Індії Неру у Вашингтоні. Арию Індійського гостя «Я ваш слуга покірний, я вірний ваш лакей» у Білому домі зустріли бурхливими оплесками.

ЛІСТ ДИРЕКТОРОВІ ВИДАВНИЦТВА «МИСТЕЦТВО» ТОВ. М. О. ДОНСЬКОМУ

Здоровенькі були, Миколо Олексійовичу!

Дозвольте розказати Вам про одну історію. До неї Ви маєте безпосереднє відношення. Ви, якщо так можна висловитись, є її хрещеним батьком.

Початок цієї історії — веселій, кінець — сумний. Отож і почнемо спочатку про веселій початок. Одергав я нещодавно листа від своїх читачів-колгоспників з Одеської області: «Ти не підозрюваєш, товаришу Перець, — пишуть вони, що в тебе з'явився серйозний конкурент. І знаєш хто? Видавництво «Мистецтво»! Підтягнись, бо затмарить вони тебе, як двічі-два. Подивись на оцей плацат, що ми його посилаємо, і ти на власні очі пересвідчишся, з якими неперевершеними майстрами сміху тобі доведеться змагатися».

Далі автори листа розповідають, скільки разогот, скільки веселих розмов викликає цей плацат на селі.

— Ну ѿ прекрасно! Значить, нашого полку прибуло! Значить, видавництво «Мистецтво», нарешті, прийняло на озброєння сатиру й гумор! Яка ж це конкуренція! Це радісний факт! Це братерство по зброй! — бальбо ви-гукував я, розгортаючи заповітний плацат.

Розгорнув, подивився (тут уже починається сумна частина історії) і, вірите, очам своїм не повірив. Переді мною лежав плацат на абсолютно, як кажуть, серйозну тему. Так в чому ж річ? Чому він викликає такий веселій сміх, коли в ньому навіть елементів гумору немає? Придивився уважніше й мені стало сумно. Сумно за ваше шановне видавництво, шановний Миколо Олексійовичу. Сміялися колгоспники над видавництвом, над автором плацата художником Габовичем, над редактором Бахмутовим, над їх елементарною неграмотністю.

На плацаті ліворуч намальовано електро-трактор, але цей дивовижний гібрид танкетки з підйомним краном так подібний до справжнього електротрактора, як слон — до трепетної лані. Створити таку машину могла тільки буйна фантазія художника Габовича, підігріта, очевидно, чималою сумою гонорару. А праворуч на плацаті художник відобразив момент електродоїння корови. Ах, який це потрясаючий момент! Цось подібне можна знайти тільки в геніального Марка Твена (див. «Як я редактував сільськогосподарську газету»). А яка «оригінальність» електродоїлка!.. Ні, за допомогою такого знаряддя можна видобути лише касу видавництва, не більше ѿ не менше.

Брак-плацат, виданий з Вашої легкої руки, шановний Миколо Олексійовичу, п'ятдесятисячним тиражем, — це, на жаль, не перший мистецький блин комом для села. Даруйте нам, але селу потрібні не «блінни комом», а плацати.

Плацати виразні!
Плацати дохідливі!
Плацати змістовні!
Плацати висококудожні!

Плацати, що збуджують думку, що підносять сили хліборобів в боротьбі за нові успіхи соціалістичного сільського господарства. Дайте їх, нарешті!

Бажаємо доброго здоров'я і всіляких успіхів на мистецько-видавничій ниві.

Привіт від усього серця.

Од Вашого ПЕРЦЯ.

Закоханий

Людям властиво перебільшувати. і в нашому середовищі є товарищи, які мають цей порок. Ці люди, якщо починають чимсь захоплюватися, то обов'язково роблять це захлинувшись. Вони не можуть правильно оцінювати успіхи і в той же час підмічати хиби для того, щоб їх усувати.

(З доповіді Г. М. Маленкова про 32-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції).

Завод, який зветься «Чавунна плита», Робив звичайнісні плити.

Задача, як кажуть, ясна і проста:

Побільш їх і краще робити!

Та часто директор за плити оці Такий «наганяй» мав добрячий, Що совавсь, вертівсь на дубовім стільці, Немов на плиті на гарячій.

Нарешті, узявся за діло як слід. Нарешті — по тресту був першим: Серпневого плану по випуску плит Процентів на сім перевершив!

І стала з людиною зміна крута: Сп'янівши від успіху того, Директор заводу «Чавунна плита» Влюбився... у себе ж самого!

Щодня захлинався: «На стол Та ще й сім!..»

Де збори — там він на трибуні, Розкаже... і гордо з трибуни усім Показує плити чавунні.

— На мене рівняйтесь! Бо я досягнув Високої слави і честі! Днів тридцять тому — я відсталим ще був, А зараз я першим у тресті!..

Словам самохвалства утративши лік, П'янів він від успіху цього.

Тримався бундючно, немов той індик — Закоханий... в себе самого!

Писав про свій досвід в газеті статті! — Про те, як зумів він зробити, Щоб гордо стоять на такій висоті Й давати зверхпланові плити!

Росла папірців хвастовитих гора... Цехи вже одвідували годі. Що дужче звучала ця пісня стара, То гіршали справи в заводі!

— Іван Петрович! Скоро зима! Де ж плити? — замовник наляжке. — Знати, скоро зготуєм, коли ще нема! — Директор у відповідь скаже.

Ласкаво всміхнеться: — Які ви чудні! Ще є «неув'язочки» скрізь ці. Ви краще одвійте, шановний, мені: Хто в тресті на першому місці?

Ото-то! А скарга, ій-право, пуста — Не втратим ми нашої честі. Ви ж чули — завод наш «Чавунна плита» На першому місці у тресті!

...Баюкавсь він доти, задерши свій ніс, У цій самохвалства колисці, Що сам і несчувсь, як... поїхав униз, І сів на... останньому місці.

Та духом не пада! Зостався таким: Кого не зустріне у місті, То гордо й запально розказує всім, Що... був він на першому місці!

...Подібне в роботі лих з тими бува, У кого — як успіх здобуде... Іде обертом власна ж його голова! ...Тож хай з вами цього не буде!

perec-ua.

perec-ua.

Мал. В. ЛИТВИНЕНКА

НА КИТАЙСЬКИХ КОМУНІКАЦІЯХ

Вузли, що їх досі міцно тримають у своїх руках гомінданівці.

ДИРЕКТОР ВИДАВНИЦТВА: — Обіцяю, діти, видати в наступному році велику збірку народних казок.
ДІТИ: — А це не казка?

Остап ВИШНЯ

Ілюстрації ВЕ-ША

Колусь буде **СОРОМНО**

НАПИСАТИ те, що ви нижче прочитаете, ми напишемо. хоч, правду казавши, дуже про це боймося писати, щоб, бува, читачі наші, прочитавши, не кинулися скопом до Вінницького облсуду одсуджувати собі хати, які їм на території Вінниччини сподобаються.

У селі Бершаді, Вінницької області, в колгоспі ім. Будьонного, живе колгоспниця-стахановка Марія Сильвестрівна Ілюхіна. Працює Марія Сильвестрівна на колгоспній свинофермі за свинарку, працює чесно, сумісно і одержує за це у додаткову оплату від колгоспу поросята.

Не поталанило М. С. Ілюхіній в особистому житті: 1944 року вона віддалася за Павла Ілюхіна. Павло Ілюхін пішов до армії, Марія Сильвестрівна залишилася з його матір'ю. Але свекруха попала з гадючих спинок, — вона вже через два місяці вигнала невістку з хати, — опинилася Марія на вулиці.

Та не залишили товариші колгоспники свою кращу свинарку без допомоги: правління колгоспу наділило її садибу й допомогло збудувати хату.

1947 року повертається з армії Павло Ілюхін. З Марією Сильвестрівною Павло жити не схотів, пішов до іншої.

Хоч не до вподоби Павлові Марія Сильвестрівна, та дуже йому сподобалася її нова хата.

І що ви гадаєте?

Павло Ілюхін подає до суду, щоб суд присудив йому хату Марії Сильвестрівни.

Народний суд Бершадського району і одної й другої дільниці відмовив, розуміється, Павлові в його претензії на чуже майно.

Так у Бершаді єсть адвокат Нісензон, а в адво ката Нісензон за секретаря працює друга дружина Павла Ілюхіна, так Нісензон пише заяву до Вінницького облсуду, — і що ви гадаєте? Вінницький обл-

суд ухвалює рішення, щоб Марія Ілюхіна сплатила Павлові 8 тисяч карбованців, половину вартості хати.

За відсід? З якої речі?

Судвиконавець Вакулін, одержавши рішення облсуду, приходить до Маріїні хати, коли Марія працювала на свинофермі, викидає речі з хати, хату опечатує, а через тиждень (Марія не сплатила 8 тисяч!) oddae klyuch Pavlovui, — i Pavlo — hazyin!

Тепер у Павла Ілюхіна дві хати, а краща колгоспна свинарка стахановка Марія Сильвестрівна Ілюхіна опинилася на вулиці!

З великим трудом, за допомогою райкому партії, Марії Ілюхіній видали копію рішення облсуду, щоб оскаржити те рішення.

Послала Марія Ілюхіна скаргу на неправильне рішення облсуду до Москви.

Нема та й нема з Москви відповіді.

Іде її стара маті сама до Москви, шукає скаргу — не надходила, виявляється, туди Маріїна скарга.

А що ж виявляється?

А виявляється те, що в Бершадській філії зв'язку працює двоюрідний брат Павла Ілюхіна Поштовенко...

Не проскочила скарга через Поштовенка!..

І правління колгоспу ім. Будьонного, і колгоспники стверджують,

що хату будувала, за допомогою правління колгоспу, Марія Сильвестрівна, що Павла Ілюхіна й близько тоді не було, і що він палець об палець не вдарив при будуванні хати, а тепер, бачите, ходить і посвистує:

— Ага?! Взяла?! Я — хазяїн!

Ми не маємо ніякого сумніву, що Марія Сильвестрівна житиме в своїй хаті, а всім, хто вчинив несправедливість, буде соромно.

А може й ще більше!

ДОРОГИЙ ПЕРЧЕ!

Робітники Запорізького автогенного заводу не без підстав пишалися своїм клубом, і лекцію тут послухати можна було, і журнал почитати, і виставу побачити.

Завітав якось до клубу Володимир Кузьмич Толмачов. Зайшов й війти не зміг. Дуже сподалося йому наше культурне вогнище. Захоплення Володимира Кузьмича захопило і його підлеглих. Вони теж переселились в клуб разом із своїми письмовими столами, паперами, чорнильницами.

Ось уже минає рік, як припинилася на заводі клубна робота. Уже рік, як профспілкова і партійна організації заводу ніяк не можуть випровадити з клубу нечесніх гостей.

Доведеться, очевидно, звернутись до суду. Тільки не знаємо, чи насмілиться суддя 7 дільниці м. Запоріжжя Володимир Кузьмич Толмачов тривожити Володимира Кузьмича Толмачова, який засідався в нашому клубі.

Секретар парторганізації В. ЛІВЕНКО.
Голова завкому А. ТИРАСПОЛЬСЬКИЙ.
м. Запоріжжя.

ЛЮБИЙ ПЕРЧЕ!

Навесні цього року нашій тракторній бригаді за найкращі показники в соціалістичному змаганні було присуджено премію: радіоприміч «Родина» і 900 карбованців грошей. Наказ про це підписали директор нашої Черкаською МТС т. Гриценко і його заступник т. Кузьмичов.

Тобі, Перче, напевно цікаво знати, які радіопередачі ми вже слухали? Повинні тебе опечалити: слухаємо весь час одну і ту ж пісню: «Не хвильуйтесь, премія — не вовк, в ліс не втече». Виконавцями цієї пісні є той же директор МТС т. Гриценко і той же його заступник т. Кузьмичов, які підписали наказ про преміювання.

Призначись, набрид нам цей одноманітний репертуар. Нагадай, Перче, про це керівникам МТС.

Трактористи: М. НОТКА, Ф. СІРЕНКО,
Н. НЕТАХАТА, Ф. ГОРДІЄНКО, Ю. КРУТИЙ,
В. ВАЙДА, М. ЧЕЧЕЛЬ, В. СОТУЛА,
П. ПРИХНО, М. СТАРОВ, І. СТАРОВ.

Черкаський район,
Кіївської області.

ШАНОВНИЙ ПЕРЧЕ!

Чи знаєш ти, як любить дітей т. Безуглій? Ні, ти, мабуть, не знаєш цього. Він любить їх донестими. Він буквально і на хвилину не може розлучитися з ними. Це в Лебедині всім відомо: і виконкому міськради, і прокуратурі, і іншим міським організаціям. Ще в минулому році, як був т. Безуглій завідувачем пionерським клубом, зайняв він собі під житло дві клубні кімнати, в додачу прихопив сараї, і з того часу — ані кроку з місця.

Міськрада пропонувала йому ордер на іншу квартиру — не схочів. Прокурор наказав звільнити клубне приміщення — не послухав. Я, жахе, звик до дитячого товариства. Люблю дітей!

Але піонери чомусь не відповідають йому взаємістю. Вони скаржаться, що ймі ніде про-

вадити гурткову роботу, ніде навіть скласти паливо, завезене на зиму.

Хто ж доповнить тепер цю розповідь про любов Безуглого розділом про його підступність?

Є. ГОРОШКО,
зав. Лебединським піонерським клубом.

Сумська область.

ТОВАРИШУ ПЕРЕЦІ

Уяві собі ідилічну картину: верба над ставом, а під вербою — рибалка.

Картина прямо-таки мальовничая.

І ось на фоні цього красивого видовища вирінає дві постаті працівників Жданівського цукрокомбінату (Вінниччина).

— Хіба не знаєте, що тут рибалити заборонено?

— Змогуте відповісти, дорогий товариш...

— Знаю, що заборонено, — відповідає рибалка, — але не на всіх заборона поширяється. У мене записка є. Я теща Врублеля. Знаєте Врублеля, керуючого Хмільницькою філією держбанку?

Мал. В. ГЛІВЕНКА

Треба було написати навпаки:
При школі танців — клуб.

Редактор Ф. МАКІВЧУК. РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: Остап ВІШНЯ, Я. ГАЛАН, О. КОЗЮРЕНКО, О. МИХАЛЕВІЧ, С. ОЛІЙНИК.

Видавництво ЦК КП(б)У «Радянська Україна». Адреса редакції: Київ, Коцюбинського, 7, тел. 5-30-31, 4-65-56 дод. 53, 71. Передплатна ціна 2 крб. на місяць.

Журнал «Перець» № 22 (177) (на українському языку). Підписано до друку 19. XI. 1949 р.

Формат 70×105 см. 1 друк. арк.

БФ 03140.

Друкарня видавництва «Радянська Україна». Київ. Прозорівська, 59.

Зам. 4158. Тираж 50.000 прим.

Та не переконав цей довід працівників цукрокомбінату. Вони випровадили рибалку.

І от — з того дня, як припинилося рибальство, припинилася і видача грошей з банку на зарплату працівникам цукрокомбінату. Ми сієць, другий, третій...

Тепер робітники цукрокомбінату добре знають, хто такий Врублель і на що він здатний.

Т. ЗАДОРОЖНИЙ.
Г. ДАНИЛЕНКО.

Уланівський район,
Вінницької області.

ПЕРЕЦЬ ДОПОМОГ

У № 14 ПЕРЕЦЬ вмістив листа т. Сокура — голови правління колгоспу «Комінтерн» Н.-Бузького району (Миколаївщина) про те, що артель здала під закупку автомашини 20 тонн молока, але з вини місцевих організацій машини досі не одержано.

Як повідомив редакцію Укрголовмаслопром, для колгоспу «Комінтерн» відвантажено автомашину.

* * *

В № 17 ПЕРЕЦЬ опублікував замітку під заголовком «Баня, Циба і коза».

Виконком М.-Дівницької ради (Чернігівська обл.) повідомив, що роботу бани в райцентрі налагоджено.

* * *

Робітники Слов'янського міськпромкомбінату гт. Рубан та Хаба поскаржилися ПЕРЕЦЮ на директора комбінату Зімакова, який не дав про виконання виробничого плану.

На прохання редакції Слов'янський міськком КП(б)У на місці перевірив факти, зазначені в листі. Факти підтвердилися. Рішенням бюро міському КП(б)У директор міськпромкомбінату Зімаков знятий з роботи.

В Лихівському районному клубі (Дніпропетровська область), крім танців, нічого не побачиш і не почуєш.

(3 листа до редакції).

ЩО ДО ЧОГО...

Мал. В. СЛИЩЕНКА

— Чому ви розганяєте мирну демонстрацію?
— Тому їй розганяємо, що вона мирна!